Inskrift (enligt B 23):

karsi · auk ᛁ kar - ... sin ᛁ han uaʀ tauþr i ᛁ huitauaþum
5 10 15 20 25 30 35

Karsi ok ... sinn. Hann vaʀ dauðr i hvitavaðum.

»Karse och ... sin. Han dog i dopkläder.»

Till läsningen: Efter 11 **r** finns endast nedre delen av en hst i behåll. — 26 **r** saknas hos Rhezelius.

Namnet **karsi** är f. ö. endast känt från en inskrift, U 343 vid Yttergärde, Orkesta sn. Det står också där i inskriftens början tillsammans med ett annat namn, varav endast de båda sista runorna äro oskadade: **karsi ᛁ uk ... - rn**. Det är då mycket sannolikt, såsom förut har framhållits, att det i de båda inskrifterna är fråga om samma personer och att resterna på de båda stenarna böra sammanpassas till namnet **karlbiarn**. Karse och Karlbjörn(?) ha sålunda låtit resa Yttergärde-stenarna till minne av sin fader Ulv i Bårresta, Gådersta-stenen efter någon, som »dog i dopkläder». Av Risbyle-stenarna (U 160 och 161) framgår, att Ulv har varit kristen och alltså icke först på dödsbädden har blivit döpt. U 364 torde därför vara rest över någon annan frände till Karse och Karlbjörn än fadern Ulv.

Om uttrycket *hann vaʀ dauðr i hvitavaðum* se U 243.

365. Gådersta, Skepptuna sn.

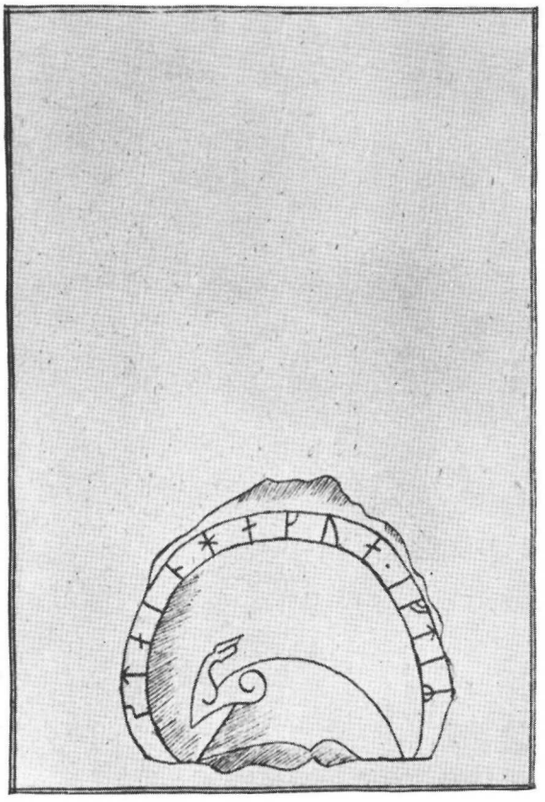

Fig. 78. U 365. Gådersta, Skepptuna sn. Efter teckning av Rhezelius.

Litteratur: B 20, L 512. J. Bureus, F a 6 s. 207 (Rhezelius), F a 5 n:r 314; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, F 1 5: 1 n:r 39, Monumenta 3, bl. 91; O. Celsius, SR 2, s. 77.

Avbildningar: Rhezelius, teckning (F 1 2 n:r 30); Peringskiöld, teckning (F 1 5: 1), träsnitt (i F 1 5: 1, Peringskiölds Monumenta 3 och B 20).

Runstensfragment, som enligt Rhezelius låg »I Vngzmuren i Vestr. gården» (F a 6), »Gådersta inne i en vgns mur» (F 1 2), enligt Peringskiöld (F 1 5: 1) »Gådersta bak j spijsmuren» (B 20: Gäderstad spismur»). Det är numera förkommet.

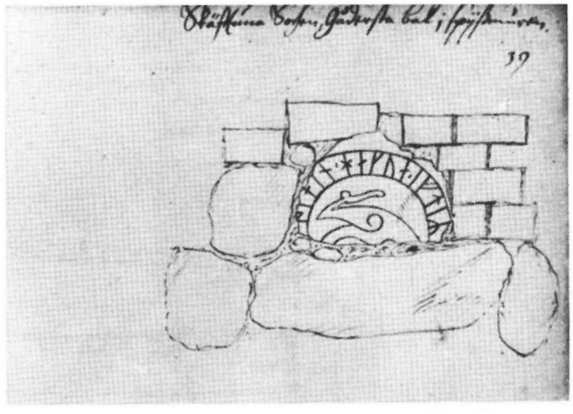

Fig. 79. U 365. Gådersta, Skepptuna sn. Efter teckning av Peringskiöld.

Fragmentet har utgjort toppstycket av en runsten med en obetydlig del av inskriften. Bureus förmodar (F a 5), att U 365 har tillhört samma runsten som U 364, men en närmare granskning av de bevarade teckningarna visar, att detta icke kan vara riktigt. U 365 är betydligt smalare än toppstycket av U 364 måste ha varit. U 364 har inskriften anbragt i två mot varandra ställda rundjur, och det förlorade toppstycket har innehållit rundjurets stjärtar, förbundna med något ornament.

Fragmentets höjd ung. 0,40 m., bredd 0,60 m.

Inskrift (enligt B 20):

...s - ain · hakua · iftiʀ...
5 10 15

...s[t]æin haggva æftiʀ...

»...hugga stenen efter...»

Till läsningen: Av runan 2 finns på Peringskiölds teckning endast nedre delen kvar. Rhezelius har **t**. 3 **a** även på Rhezelius' teckning, men F a 6 har **e**. Rhezelius saknar sk efter 5 **n**.

366. Gådersta, Skepptuna sn.

Avbildning: J. Rhezelius, teckning (i F 1 2 n:r 27).

Mitt ibland de övriga Gådersta-stenarna (efter U 360 och 363 och före U 362, 361, 365 och 364) har Rhezelius teckningen av ett runstensfragment, utan någon påskrift om platsen. Inskriften på fragmentet finnes icke upptagen i F a 6 och är icke känd från någon annan källa. Sannolikt torde vara, att det hört hemma i Gådersta.

Inskrift (enligt Rhezelius):

...uaʀ · tauþr×i austr · uih -...
5 10 15

...vaʀ dauðr i austrveg[i]...

»...blev död i österväg...»

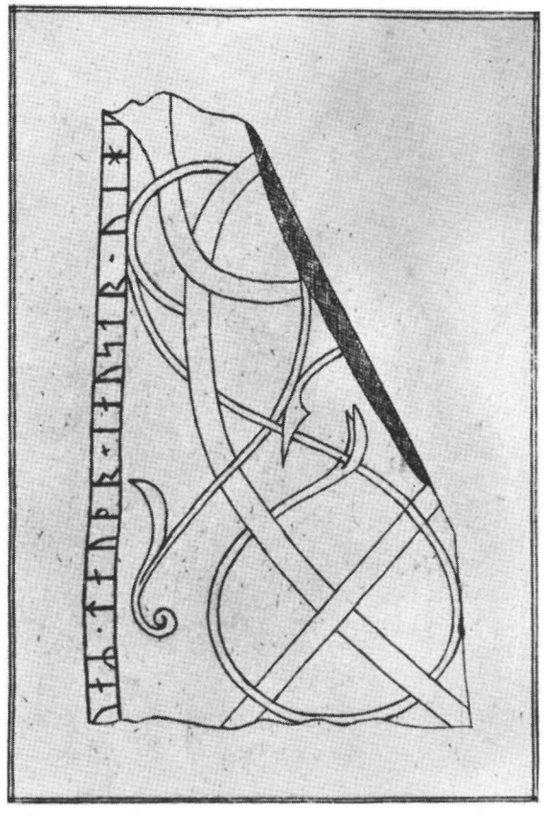

Fig. 80. U 366. Gådersta, Skepptuna sn. Efter teckning av Rhezelius.

Till läsningen: Av 1 **u** finns endast bst, av 18 [**i**] endast övre delen i behåll.

Ordet *austvegʀ* 'österväg, österled' förekommer i två sörmländska inskrifter, Sö 34 och 126.

367. Helgåby, Skepptuna sn.

Pl. 36.

Litteratur: E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 32, Anteckningar (ATA).
Äldre avbildning: Brate foto 1915 (ATA).

Runstensfragment, som i början av 1900-talet låg som trappa i en gammal stallbyggnad. Omkring 1911 lades det som grundsten i ett vandringshus, uttogs därifrån år 1915 och avbil-